

РЕШЕНИЕ

№ 3878

гр. София, 14.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11321** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], [населено място], представлявано от Главния изпълнителен директор Д. Д. срещу Разпореждане № 29877 от 18.09.2020 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО, потвърдено с Решение № Ц1040-21-322 от 22.10.2020 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е оставена без уважение Жалба Вх. № Ц1012-21-947 от 13.10.2020 г. и е потвърдено Разпореждане № 29877 от 18.09.2020 г., с което длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО е приело за трудова злополука по чл. 55, ал. 2 от КСО претърпяното от И. Б. на 06.09.2020 г. здравословно увреждане.

Иска се отмяна на оспореното решение, поради допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Посочва се, че не са обсъдени доводите на жалбоподателя и не са изложени мотиви във връзка с възражения за недоказаност на предпоставките по чл. 55, ал. 2 от КСО.

В съдебното производство, жалбоподателят чрез процесуален представител изцяло поддържа жалбата на посочените основания. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С. - град, чрез процесуален представител изцяло оспорва жалбата и иска същата да бъде оставена без уважение. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – И. И. Б. се явява лично.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С декларация за трудова злополука вх. № 736/16.09.2020 г., заинтересованата страна И. Б. е декларирал в ТП на НОИ-С.-град настъпила на 06.09.2020 г., в 07:50 часа при пътуване от работа до вкъщи, трудова злополука, за която е образувана преписка и е открито досие № 29877 в НОИ.

Към административната преписка са приложени заповед за разследване на злополуката от 16.09.2020 г. и протокол № 2/16.09.2020 г., констативен протокол за ПТП с пострадали лица № К430/06.09.2020 г., график за работа на техниците от звено ПСФРО-БРСЦ за месец септември 2020 г., обясненията на И. Б. и Б. М., фиш за спешна медицинска помощ, лист за преглед на пациент, епикриза от 12.09.2020 г. Пострадалото лице е било нощна смяна и при връщане от работното място до основното място на живеене на [улица] посока към [улица] е настъпило ПТП по време на шофиране, като Б. получава удар от друг движещ се отзад лек автомобил, управляван от Ц. Н. В.. Вследствие на удара автомобила на Б. се удря в дърво, намиращо се вдясно на пътя като пострадалото лице получава счупване на лява ключица и разкъсно-контузна рана пръстите на лявата ръка.

С Протокол № 2/16.09.2020 г. за разследване на злополуката е установено пострадалото лице и мястото на злополуката.

С оспореното в настоящото производство Решение № Ц1040-21-322 от 22.10.2020 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, е потвърдено разпореждане Разпореждане № 29877 от 18.09.2020 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал.1 от КСО. Въз основа на документите в административната преписка, в т.ч. и допълнително събрани в административното производство по оспорване на акта, решаващият орган е приел за безспорно установено, че претърпяната от И. Б. злополука, е довела до здравословно увреждане, настъпило по време на обичайния маршрут от месторабота до основното място на живеене на пострадалия. Прието е, че в изпълнение на задълженията по чл. 58 от КСО и Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки, е надлежно извършено разследване, въз основа на което е изготвен констативен протокол. Същият като документ, сам по себе си не представлява индивидуален административен акт и е елемент от административното производство. Протоколът установява фактите относно дата, място на злополуката, наличието на увреждане и неговите последици. По същество административният орган е приел, че са налице непротиворечиви и убедителни доказателства, че на процесната дата заинтересованата страна И. Б. е пътувала от местоработата си до основното място на живеене и са налице всички елементи от сложния фактически състав на разпоредбата на чл.55, ал. 2 от КСО, поради което претърпяното травматично увреждане правилно е било прието за трудова злополука от длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО.

В хода на производството от заинтересованата страна е представено писмено обяснение от 14.09.2020 г., в което е посочено подробно описание на злополуката, за която пострадалото лице няма вина.

По делото не се спори, че заинтересованата страна е приключила работа около 07.50 ч. и е тръгнал да се прибира от нощната смяна. Безспорно е, че нощната смяна приключва в 08:00 ч. на процесната дата. По делото не са представени доказателства

установяващи нарушение на редовното приключване на смяната и предаването на съответната документация на следващата смяна. Въпреки твърденията на жалбоподателя, не се установи по безспорен и категоричен начин, че е извършено своеволно нарушение на установеното работно време, а и съдът намира, че този субективен факт по същество е извън предмета на доказване съставомерността на трудовата злополука, доколкото законодателят изключва трудова злополука само при наличието на умишлено увреждане на здравето по чл. 55, ал. 3 от КСО.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от директора на ТП на НОИ С. - град - компетентен орган и в предвидената от закона форма – чл. 117, ал. 3 КСО, при спазване на действащите материално правни разпоредби и административно производствените правила, като същият е мотивиран и е съобразен с целта на закона.

Неоснователно е възражението на оспорващия за допуснати нарушения на административно производствените правила. Решаващият орган е обсъдил всички събрани в производството доказателства и е мотивирал правните си изводи.

Разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от КСО дефинира понятието „трудова злополука“ като всяко внезапно увреждане на здравето станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт.

С разпореждане № 29877 от 18.09.2020 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал.1 от КСО, е прието, че претърпяната от И. Б. злополука, е довела до здравословно увреждане, настъпило по време на обичайния маршрут от местоработата до основното място на живеене на пострадалия, поради което е трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 2 от КСО.

Спорен между страните е въпросът дали е налице виновно поведение от страна на лицето при напускане на работа преди изтичане на крайния час на нощната смяна на процесната дата и съставомерен ли е този факт.

Въз основа на приетите по делото доказателства настоящият съдебен състав приема, че на 06.09.2020 г. е било налице внезапно увреждане на здравето на заинтересованата страна, което представлява трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 2 от КСО. Този извод се обосновава от безспорното между страните обстоятелство, че лицето е било прието по спешност и е констатирано „счупване на лява ключица и разкъсно-контузна рана пръстите на лявата ръка“, съгласно Епикриза от 12.09.2020 г. /лист № 38 от делото/. Обстоятелството за нарушение на трудовата дисциплина е релевантно по отношение нарушението на задълженията на работника и служителя, установени в КТ и произтичащите от него спорове по ГПК относно нарушаването на трудовите задължения и дисциплина, които работникът престава по трудов договор.

Това обстоятелство обаче не опровергава извода за осъществяване на предпоставките по чл. 55, ал. 2 от КСО. По делото не са ангажирани доказателства, че настъпването на злополуката е станало в момент, различен от посочения от заинтересованата страна. Напротив, датата и часът на злополуката се потвърждават от всички доказателства по делото, като е уведомено и лице от службата по месторабота на пострадалата. Не са налице каквито и да е данни в този час лицето да се е придвижвало към място различно от работата му, по обичайния маршрут или това да е ставало по различен от обичайния маршрут. Нарушаването на работното време е ирелевантно обстоятелство, доколкото субективен фактор и елемент за трудовата злополука е от значение само при умишлено увреждане на здравето, но не и по отношение на трудовата дисциплина и ползването на осигурен от работодателя транспорт.

С оглед гореизложеното, съдът прави извод, че разпореждане № 29877 от 18.09.2020 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал.1 от КСО, потвърдено с Решение № Ц1040-21-322 от 22.10.2020 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, е законосъобразно и правилно. Не са основания за отмяната му, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК и с оглед изхода на делото, оспорващият следва да бъде осъден да заплати в полза на ТП на НОИ С. - град сума в размер на 300 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], [населено място], представлявано от Главния изпълнителен директор Д. Д. срещу Разпореждане № 29877 от 18.09.2020 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал.1 от КСО, потвърдено с Решение № Ц1040-21-322 от 22.10.2020 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], [жилищен адрес] представлявано от Главния изпълнителен директор Д. Д., да заплати на Териториално поделение на НОИ С. – град сума в размер на 300 (триста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: